

Tigerparker finnes flere steder i Thailand. En er internasjonalt kjent gjennom Animal Planet. Den drives av munkar. Utenfor Chiangmai er det også en park med både tigere og løver. Jeg er på vei dit.

Med den billigste billetten kan man gå utenfor burene og se på dyrene. Det koster mer om man vil inn i et tigerbur. Dyrest er det om du vil både til inn til tigere og løver og klappe og klemme dyrene og få tatt bilde av deg men klemmingen og klappingen pågår.

Jeg velger denne muligheten.

Jeg kommer inn i tigerburet sammen med en "dyrepasser". Det er to tigere i buret, en ligger og hviler, den andre har "oppvisning" i et basseng, hopper ut og inn av bassenget.

Den jaktet på en stor lærball som dingler i et tau festet til en lang stang, og som en mann slenger fram og tilbake foran snuten dens. Det ligner på en barnelek med en trå og en katt.

Vannet sprutet rundt den mektige katten som lekte seg i solen, til tilskuernes glede. Det er flott å se på, nesten så flott at jeg glemte at dette foregikk i et bur.

Den andre tigreren sov, som sagt. Den hadde valgt en spesiell sovestilling, som om den haddeveltet om ved foten av en trapp, hodet halvveis opp på første trinn. Ganske merkelig og noe unaturlig syns jeg nok. Dette er tross alt et kattedyr og de vet som kjent å legge seg behagelig til rette.

Dyrepasseren instruerer meg til å nærme meg dyret bakfra, og jeg kom meg i posisjon, gikk nær opp til den sovende tigreren, et dyr høyst opp på næringsskjeden i mange jungelland.

- Du kan klappe den, men ikke på hodet, fikk jeg beskjed om.
- Ja vel. Jeg gjorde det. Jeg strøk den raggete pelsen på ryggen og på flanken.
- Du kan klemme den og. Om du har kamera så kan jeg ta bilde av dere.

- Nei, ikke bilde, Jeg vil ikke det, svarte jeg, klemte tigeren.

- Du kan legge deg ned og hvile hodet mot den.

Jeg klemmer, klapper og hviler mot denne sovende tigeren. Det var litt skummelt først, men etter hvert kom undringen. Den reagerer ikke i det hele tatt. Ikke en bevegelse i kroppen, ikke et rykk i øyelokket, ingen sving på halen..

Jeg kjenner den puster, ser det renner litt sikkell og slim ut mellom tennene dens. Tennene var hvite, leppen svart, øynene lukket men den pustet.

Så gikk turen til løveburet. Løvene var to viltre tenåringer. De jaktet på hverandre, balanserte på en veltet trestamme, hoppet opp og ned og lekte.

Dyrepasseren fikk den ene til å stå stille på stammen, så jeg kunne klappe den. Deg strøk den langsetter halen og veivet med dusken. Den snudde seg raskt mot meg, freste en gang og hoppet ned.

Dyrepasseren gikk mellom den og meg på veien ut. Han hadde en halvmeters kjepp i hånden. Det kjentes trygt nok.

En hanløve var stengt inne i et bur. Den gikk hvileløst frem og tilbake, enset meg ikke med et blikk.

Det var møtet med løvene.

- Den tigersen var druggen, sa Nikolai, min russiske venn i tigerburet.

- Druggen?

- De sier at dyrene du kan klappe er druggen. De er roet ned. Ellers ville det ikke gå å klappe og klemme dem sånn en masse.

- Stakkars tiger, sier jeg.

- Ja, trist, svarer han.

Mvh ailo gaup